

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

X. De his, quae Episcopi & Symeones Stylita Leoni rescripserunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

τῆ ἐμῆ εὐσεβείᾳ ἐκόμισαν ἔμην, ἀλλὰ καὶ ἰσα
 τῶν δεισέων, αἳ εἰς τὸ θεῖον ἡμῶν στρατοπέδον
 ὑποπιόθησαν διὰ τῶν ἀλεξανδρέων παρὰ γυμνά
 μων, τῆ ἡμετέρας ἐπιθεωρήσεως γαληνότητι,
 πρὸς τὴν σὴν θεοσεβείαν ἀπεσεύλαμεν. ὡς π
 πεπραγαίαι παρὰ τῶν ἐρημίενων τιμοθέων, ὁπότε
 τῶν ἀλεξανδρέων δῆμιος, καὶ ἀξιωματικοὶ, καὶ
 πολυπλόκοι, Ἰνακλήρι, ἐπισκοπον ἑαυ
 τῶν ἀλλήλων, καὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων τῶν
 παρὰ τῶν δεισέων παρεχομένων, καὶ πρὸς τῶ
 τῶν, παρὰ τὴν ἐν καλχηδόνι συνόδῳ, ἢ πνι ἔδα
 μῶς συνανέστη, καθὰ αἰὶν ὑποδείχθη, ἐπιθέσει
 ἀλλήλων σημαίνουσι. Φανερώς δυνήθηται μαθεῖν
 τὴν σὴν ὁσιότητα. ἢ σὴ τοιγαρὲν ἐυλαβεία ἀ
 παρίας τῶν ὀρθοδόξων ὁσίων ἐπισκόπων τῶν ἐ
 πίστεως παρὰ τῆς καὶ τὴν δετὴν βασιλίδά πό
 λιν διαγούσας, ἐτιγέμην καὶ τῶν ἐυλαβέστατων
 κληρικῶν πρὸς ἐαυτὸν παραχρησάμενος
 ἡ συνελθόντων καὶ τῶν ἀλλήλων ἐπιμελῶς τετακ
 τῶν καὶ δοκιμασθέντων, ἐπειδὴ ἡνδρὶ ἡ ἀλεξανδρέ
 ῶν πόλις τε (ἀρα καὶ), ἢς πνὸς τῆ κατὰ σέως καὶ τ
 ἰσχυρίας μεγίστη ἐστὶν ἡμῖν φρονίς, ἐπαίει τὸ
 δικαῖον παρὰ τῶν παρερημίενων τιμοθέων ἐτῆς ἐν
 καλχηδόνι συνόδῳ, ἀνευ τινὸς ἀνθρώπου φό
 βου, καὶ διγα χάριτος ἐκ ἀπεχθείας, μόνον τὸν
 τῶν πατριάρχων τῶν θεῶν φόβον πρὸς ὀφθαλ
 μῶν πθέμενοι, ἐπειδὴ ἰσοεὶς παρὰ τῶν παρὰ γ
 ματῶν τῶν ἀρχαίων θεοτόπη λόγον δώσε
 τε ἵνα παρὰ τῶν ἀλλήλων δι' ὑμετέρων γραμμα
 τῶν τελείως διαδραχθέντες, τὸν ἀρμόζοντα τύ
 πον δέξασθαι δυνήσασθαι καὶ αὐτὴ μὲν πρὸς ἀνά
 λιν. Ὁ παρὰ πλῆσια ἢ καὶ πρὸς τῶν ἀλλήλων ἐ
 πισκόπων γέγραφε, καὶ πρὸς τῶν ἐπισήμων,
 ὡς λέλειπται μοι, τῶν κατὰ ἐμὸν καιρὸν τὸν ἀ
 σκευον ἐκ αὐτῶν διαθλευόντων βίον. ὧν ἦν καὶ συ
 μεώνης, ἐπικρίνονος πρῶτος τὴν σάσιν ἐξευρη
 κῶς, καὶ τὴν περὶ οὐραϊαν ἰσοεὶαν ἐμνήσθη
 μεν, ἐς ἃς καθειστήκεισαν, βαρὰ δαδῶ καὶ ἰά
 κω καὶ οἱ σύροι.

A them Pietati meæ obtulerunt: exem
 plaria item libellorum precum, quos
 quidam ex parte Timothei ad sacrum
 nostrum comitarum ab eadem urbe A
 lexandria venientes, tranquillitati no
 stræ potrexerunt, ad sanctitatem tuam
 missimus. Ita ut quid factum sit à Timo
 theo, quem populus & honorati ac de
 curiones & navicularii urbis Alexan
 drinæ sibi Episcopum postulant: de aliis
 item rebus, quæ in precum textu conti
 nentur: præterea de Chalcedonenſi
 synodo, cui supra memorati neutiqum
 consentiunt, sicut preces eorundem
 subjunctæ demonstrant: Sanctitas tua a
 B pertè possit cognoscere. Tua igitur re
 verentia omnes sanctos Episcopos Or
 thodoxos, qui nunc in hac urbe Regia
 commorantur, sed & Reverendissimos
 Clericos, quamprimum ad se faciat
 convenire. Et cunctis accurate tracta
 tis atque examinatis, quandoquidem
 Alexandrina civitas jam perturbata est,
 de cujus statu ac tranquillitate pluri
 mum solliciti sumus, certiores nos faci
 te, quidnam de supra memorato Ti
 motheo & de Chalcedonenſi Synodo
 sentiat: idque omni humano timore
 procul amandato, sine odio cujusquam
 aut gratia: solum omnipotentis Dei ti
 morem præ oculis habentes: quippe
 C qui probe sciatis, vos rationem hujus
 rei intemeratæ divinitati esse redditu
 ros. Quo nos per litteras vestras perfe
 cte de omnibus edocti, competentem
 formam edere valeamus. Et hæc qui
 dem Epistola missa est ad Anatolium.
 Similia verò Imperator scripsit, tum ad
 reliquos Episcopos, tum ad celeberr
 mum quemque eorum, qui tunc tem
 poris, ut jam dixi, vitam à materia re
 motam, omnique apparatu destitutam
 agebant. Ex quorum numero fuit
 Symeones, qui primus stationem in
 columna excogitavit, de quo in supe
 riore libro mentionem fecimus. In
 D ter illos fuerunt etiam Baradatus & Ja
 cobus Syri.

Κεφ. ι.

Μετὰ δὲ ἐπισκοποὶ, καὶ συμειῶν ὁκιοτήτες ἀν
 τισταφέν.

Τοιγαρὲν πρῶτον ὁ τῶν πρεσβυτέρων ῥώ
 μης ἐπίσκοπος λέων, ὑπὲρ τῆς ἐν
 καλχηδόνι συνόδῳ γέγραφε, τὴν τε τι
 μοθέων χειροτονίαν ἀπεδοκίμασαν, καὶ
 ἀπέστρωσαν ἡμῶν ἡν τινὰ τῶν λέων ἐπι
 σκόπων, λέων ἀυτοκράτωρ τιμοθέω διαπέμπε

CAP. X.

De his, quæ Episcopi & Symeones Stylicæ
 rescripserunt.

P Rimum igitur Leo Episcopus Se
 nioris Romæ scripsit pro defenſio
 ne synodi Chalcedon. & ordinationem
 Timothei, utpote illegitime factam
 improbavit. Quam Leonis Epistolam,
 Imperator Leo ad Timotheum Alexan
 drin. Episcopum misit per Diomedem

τῶν ἀλεξανδρέων προέδρω διομή

silentiarium, Regalium bajulum prece-
 ptorum. Cui rescripsit Timotheus,
 Chalcedonensem Synodum & Leonis
 Epistolam reprehendens. Harum
 Epistolarum exemplaria exstant in col-
 lectione Epistolarum, quæ vocantur
 Encyclicæ. A me autem consultò præ-
 termissa sunt, ne hoc opus multitudine
 Epistolarum oneraretur. Aliarum quo-
 que civitatum Episcopi decretis Chal-
 cedonensis synodi firmiter adheserunt,
 & ordinationem Timothei uno con-
 sensu omnes condemnarunt. Solus
 Amphilochius Episcopus Sidæ, in Epi-
 stola quam scripsit ad Imperatorem, Ti-
 mothei quidem ordinationem graviter
 reprehendit: Chalcedonensem autem
 synodum non admisit. Scripsit de istis
 rebus Zacharias Rhetor, qui Epistolam
 quoque Amphilochii historię suæ inte-
 xuit. Sed & sanctæ memoriæ Symeones
 duas Epistolas de hoc argumento scrip-
 sit: alteram ad Leonem Imperatorem,
 alteram ad Basilium Episcopum urbis
 Antiochiæ. Ex quibus eam, quæ ad Ba-
 siliium scripta est, utpote breviorē,
 hic apponam. Sicut enim habet. Do-
 mino meo Religiosissimo & sanctissi-
 mo, Dei amantissimo Basilio Archie-
 piscopo, peccator & humilis Symeo-
 nes in Domino salutem. Nunc meri-
 to dicere possumus Domine: Benedi-
 ctus Deus, qui non amovit precationē
 nostram, nec misericordiam suam
 avertit à nobis peccatoribus. Acceptis
 enim litteris Amplitudinis vestræ, ad-
 miratus sum zelum ac pietatem DEO
 Charissimi Imperatoris nostri, quam
 erga sanctos patres & erga illorum fir-
 missimam fidem, cum antea semper,
 tum nunc quoque ostendit. Atque hoc
 donum non ex nobis, sicut S. Apostolus
 dicit, sed ex Deo, qui hoc illi studium
 per vestras preces largitus est. Et paulo
 post. Quapropter ego quoque humilis
 & exiguus, ab ortu monachorum, ani-
 mi mei sententiam imperiali ejus ma-
 jestati significavi, de fide lexcentorum
 triginta sanctorum patrum, qui Chal-
 cedone congregati sunt, persistens &
 fundatus in ea fide, quæ à Sancto Spi-
 ritu revelata est. Etenim si Servator no-
 ster, ubi duo tresve in nomine ipsius
 congregati sunt, adest in medio illo-
 rum, quomodo fieri posset inter tot ac
 tantos sanctos Patres, ut Spiritus S.
 proripset cum illis non esset. Et ali-
 quanto post. Quamobrem fortis es-
 to, & viriliter age, quemadmodum Je-
 sus Nave servus Domini, pro populo

A δες σιλενταριεῖς τοῖς βασιλικοῖς καὶ δὲ
 διακονησαμῆς· ὡς ὅτι καὶ ἀντιγερ-
 μῶθε, μεμφόμενος ἐν καλχηδόνι συ-
 δον, καὶ τῷ λέοντι ἐπιστολῆν ὡς ἀντιγερ-
 σῶς ἐν τοῖς καλεσμένοις ἐγκυκλίσι. ἡ
 παρὲι, ἵνα μὴ πλῆθος ἐπαγαῖω τῷ παρ-
 πόνο, καὶ τοῖς ἄλλων ἱερέων ἐπισκοπῶν
 ἐν καλχηδόνι τυπαθείω ἐνεμειαν, καὶ τῶν
 μῶθε χειροτονίαν ἀπάσαις καλεσμένοι-
 φοις. ἀμφιλόχιος ἡ μόνος ὁ σίδηρος, ἐπιστο-
 γέγραφε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀποσάμαμα
 ἡ μῶθε χαρτονοίας, ἐκ διπλοδεχομένη ἡ
 B καλχηδόνι σὺν δον. ἀπὸ καὶ ταῦτα (χαρ-
 τῶν ῥήτορι πεπὸν), τῶ καὶ τὴν ἐπιστολὴν αὐ-
 ἀμφιλοχίῃ ἐν ταχέσι τὸν τῶ αὐτῶ συγγρα-
 ματι. γράφει ἡ καὶ συμειῶνης ὁ ἡσ ὁ σίας καὶ
 πῶ εἰτέ ταν ἐπιστολὰς δύο, πρὸς τὸν λέοντα καὶ
 τῶ κρῶτρα, πρὸς τὸν βασιλέα ὁ ἐπισκοπῶν ἡ
 ἀντιόχῃ ὡν τῶ πρὸς βασιλεῖον βραχυ-
 σαν, ἐν ἡμετέροις μετῆ συγγραφῆ, ὡς ὅτι
 ἔχουσιν. τῶ δ' αὖ ὁ τῆ μετῶ ὁ σῶν ἡ τῶ καὶ
 γῶ τῶ φιλοθέω βασιλείῳ δεχόμενος
 ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ ταπεινὸς συμειῶνης ἐν κα-
 χῆρει. νῦν ἔνκαυρον εἶπεν δεσποτῶν, ὁ
 C γῆλος ὁ θεὸς, ὁς ὁκ ἀπέσῆσε τῶν προσθε-
 ἡμῶν, καὶ τὸ ἔλεος αὐτῶ ἀφ' ἡμῶν τῶν ἀμαρ-
 τῶν δ' ἐξάμῃ, γῶ τὰ γράμματα τῶ
 ὑμείρας ἀξιοτή, ἡ δ' αὖ μασατὸν ἡ τῶ
 τὴν δ' ἰσέβειαν ἡ θεοφιλεσάτε ἡμῶν βασι-
 ως, τὴν πρὸς τῶς ἀγίας πατέρας καὶ τὴν τῶ
 βεβαίαν πῆσιν ἡν ἐπέδειξε καὶ ἐπιδείκνυται.
 τῶ δ' ὁκ ἡμῶν τὸ δ' ὄρον, καθὼς καὶ ὁ ἀγ-
 δῶτος ὁκ λέγει· ἀλλ' ἐν θεῶ, τῶ τῶ τῶ
 τῶ δ' ἡ δ' ὁκ τῶ τὴν προθυμίαν διὰ τῶν ὑμῶν
 ρων δ' ἡμῶν καὶ μετῶ γῶ· διὸ καὶ γῶ ὁ ταπει-
 νὸς καὶ δ' ἡμῶν, τὸ ἔλεος τῶν μοναχῶν,
 D γῶν ἡμῶν τῶ ἀπὸ βασιλείῃ τὴν ἐμὴν πρὸς
 τὴν πῶ τὴν πῶ τῶν ἀγίων πατέρων τῶ
 καλχηδόνι συνελθούτων ἡσ ἡσ ἡσ τῶν
 κοίνα, ἐμμένων καὶ ἡσ ἡσ ἡσ ἡσ ἡσ
 ἡσ τῶ ἡσ τῶ ἀγίας πνδύματι· φανερωθεί-
 εἰ γῶ μεταξὺ δύο ἡ τῶν συνελθόντων διὰ τῶ
 ὄνομα αὐτῶ, παρέσω ὁ σῶν ἡσ, πῶς μεταξὺ
 σῶτων καὶ τηλικῶτων ἀγίων πατέρων ἐνεχ-
 ρει, εἰ μὴ ἡν ἀπ' ἀρχῆς μετ' αὐτῶν τῶ ἀγ-
 πνδύμα καὶ μετ' ἑτέροι· διὸ ἡσ καὶ
 δ' ἡσ ἡσ τῶ ἀληθῆς ἡσ ἡσ ἡσ, κατὰ πῶ
 καὶ ἡσ ὁ τῶ ναυῆ ὁ δ' ὁκ ἡσ κυρία ἡσ

Ἰσραηλιτικῆ λαῶ. πάντα τὸν ἕκαστον ὁ-
σιότητα δὴ λαβὴ κληρῶν, καὶ τὸν δὴ λογιμῶν
καὶ πιστότατον λαὸν, ἵνα ἐμὲ προσεπιέν ἑσθ-
κληθῆτι.

Κεφ. ια'.
Περί τῆς ἐξορίας τῆς αἰλίου, καὶ τῆς χειροτονίας τῆς
σαλαφακιάου, καὶ περὶ γηνάδου καὶ ἀκακίου τῆς
κωνσταντινουπόλεως.

Ἐπιτέτοις τιμώδεθ' ἐξορίαν καλακεί-
νεται, κελυθῶν καὶ αὐλῶν τῶν γαληρι-
νῶν οἰκῶν. οἱ δ' ἐν τ' ἀλεξανδρείᾳ, διάδοχον
πρεβυτέρου τιμώδεθ' ἐπέκοπον ἕτερον προχαι-
ρίον, ὃν οἱ μὲν ἐκάλεσαν βασιλικόν, οἱ δ' Ἰσα-
λοφακίαν. αἰολοῖς δ' ἐτελοῦσαν, τὸν
ἄρον τ' βασιλεύσης διαδέχεται γηνάδιος,
καὶ μετ' αὐτὸν ἀκάκιος, ὃς τὴν ἀγαθὴν τῶν
ὀρφανῶν προεβίβη καὶ τῶν βασιλεύσαν
πόλιν.

Κεφ. ιβ'.
Περί τῆς γιγνόμενης ἐν ἀντιοχείᾳ σεισμῶ μὲν ἔτη τριακῆσια,
μὲν, τε κατὰ τραϊανόν.

Ἀναστὰς δὲ δεύτερον ἐτ' ἔλεοντ' ἑτ' βα-
σιλείας, κλονήθη τῆς γῆς ἐξ αἰσίου καὶ
βρασμῶς ἀνά τῶν ἀντιόχει γίνεσθαι, τινῶν μὲν
παρ' Ἰσραὴλ αὐτῶν δὴ μὲν προεγενημένων,
πρὸς πᾶσαν ἐκβαλεῖν χυθῶν μανίαν, πᾶσης
τε θηριώδους ἐπέκεινα γηομῶν γνώμης, ὡς-
περ' ἡ προεοῖμιον τοῖς τοῖσδε κακοῖς παρα-
χομῶν. γίνεσθαι γὰρ χαλεπώτατος ἔκτον καὶ
πεντακοσίον ἐτ' ἔρηματιζέσης τῆς πό-
λεως, ὡς ἐτεροῦ ὡραν τῆς νυκτός, τετάρτην
καὶ δεκάτην ἀγῶνος ἡμέραν τὴν γορπιαίαν μῆ-
νος, ὃν σέπτε μῆσιν Ῥωμαῖοι προσεβόρυσαν,
κυρίας ἐπικαταλαβέσης ἡμέρας, ἀνά τῶν
ἑδεκάτῳ Ἰπνέμῳ τὴν κύκλῳ, ἐτ' ἑτ' τυ-
χάνειν ἰσορέμενον, ἐπὶ καὶ τεσσαράκοντα,
καὶ τριακοσίων διωχνηκῶν ἐνιαυτῶν, ἐξ ὅσων
ὁ τ' τραϊανὸν γέγονεν ἑκένθ' ἡμῶν γένεσθαι
καὶ πεντήκοντον καὶ ἑκατοσὸν ἀγῶνος τῆς πό-
λεως ἐτ' ἑτ' αὐτονομίας γέγονεν. ὁ δὲ γε-
πυλῶν ἐτ' ἑκτόν καὶ πεντακοσίον, ὡς τοῖς
Φιλοπονήσασιν ἐκλήθη. ἔδει τοῖσδε ὁ σφῆμας
τῆς καλῆς τῆς οἰκίας ἀπάρας ἑσθ' ὃν κατα-
βέβηκε, πολυανθρώπων ταύτης γενημένης,
καὶ ἑδὲν ἐχέσης ἐρημον, ἢ ὅλας ἡμελημέ-
νοι, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐξησκημένης τῆ φιλοτι-

A Ifraelitarum. Universum religiosum
Clerum, qui sub tua est sanctitate, & be-
nedictam ac fidelissimam plebem meo
nomine salutes velim.

CAP. XI.
De Exilio Timothei Eluri & de ordinatione
Timothei Salofacioli. Item de Gennadio
& Acacio Constantinopolitanis Episcopis.

POST hæc Timotheus damnatur ex-
ilio, & in Gangrensum civitate
perinde ac Dioscorus, jussus est degere.
Igitur Alexandrini alterum Timothe-
um, Proterii successorem elegerunt:
quem alii quidem Basilicum, alii verò
Salofaciolum nominabant. Interim
mortuo Anatolio, Episcopatum urbis
regia sortitus est Gennadius; cui suc-
cessit Acacius, qui orphanorum hospiti-
o præfectus fuerat.

CAP. XII.
De terra motu, qui contigit Antiochia, trecen-
tis & quadraginta septem annis post illum,
qui temporibus Trajanicis contigerat.

PORRO anno secundo imperii Leo-
nis, ingens terræ motus ac succes-
sio contigit Antiochiæ, cum quædam à
populo civitatis illius facta essent, ple-
na furoris ac dementiæ, ipsamque be-
stiarum feritatem longe superantia.
Quæ quidem tantæ cladis velut proœ-
mium quoddam extiterunt. Accidit
autem ingens hæc calamitas, anno
quingentesimo sexto à conditu urbis
Antiochiæ, circa horam noctis quar-
tam, die quartodecimo mensis Gor-
pici, quem Romani Septembrem vo-
cant; imminente die Dominico, in-
dictione undecima. Sextus hic ter-
træ motus accidisse dicitur, trecentis
quadraginta & septem annis elapsis
ab illo terræ motu, qui Trajani tem-
poribus contigerat. Nam ille quidem
tertræ motus sub Trajano accidit, anno
centesimo & quinquagesimo nono, ex
quo civitas libera & sui juris fuerat ap-
pellata. Hic autem Leonis Augusti
temporibus, contigit año sexto & quin-
gentesimo, ut produnt Scriptores dili-
gentissimi. Porro hic terræ motus uni-
versas propemodum ædes subvertit ur-
bis Novæ, quæ quidem incolarum mul-
titudine abundabat, nec ullam partem
vacuam habebat aut neglectam: sed
magnopere exculta erat atq; ornata, ob

Q9